

Arrest

nr. 336 421 van 21 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. J. DE BLOCK *loco* advocaat A. DE BLOCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart over de Iraakse nationaliteit te bezitten, dient op 18 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in en wordt bij beslissing van 7 september 2018 de vluchtelingenstatus toegekend.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) gaat op 7 april 2025 over tot het nemen van de beslissing waarbij de vluchtelingenstatus wordt opgeheven. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 8 april 2025 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een sjjiitische moslima te zijn van Arabische origine. U stelde afkomstig te zijn uit Bagdad, Centraal-Irak, wijk Saidiya. U huwde in 2001 met [B.H.R.] en samen kregen jullie een tweeling - een zoon [F.] en een dochter [R.] -, geboren in 2002.

U verbleef van 2006 tot 2012 in Syrië. U verliet indertijd Irak omwille van het sektarische geweld en de opeenvolgende problemen waar u en uw familie mee geconfronteerd werden, te beginnen met de moord op uw vader - een voormalig Baathist - in 2005. In 2012 keerde u terug naar Bagdad en u bleef er wonen tot uw definitieve vertrek in 2015.

In 2014 zou uw echtgenoot gedood zijn. U woonde het laatste jaar voor uw vertrek uit Irak, samen met uw kinderen, moeder en uw broer [A.], bij uw tante in Jadriya, Bagdad. U werkte in Syrië alsook in Irak in de prostitutie, dit altijd zonder medeweten van uw eigen familie en uw echtgenoot. U verliet Irak in 2015, samen met uw kinderen, uw broer [A.] (OV [...]) en zijn gezin, uw broer X en zijn gezin en uw zus [W.] (OV X), en dit omwille van de aanhoudende problemen met de milities gelinkt aan uw vaders Baath-verleden en uw broers werkzaamheden bij het Iraaks leger.

Vanuit Turkije reisde u, met uw kinderen, [A.] en zijn gezin en uw zus [W.] verder naar België. Ahmed zou in Turkije achtergebleven zijn maar zijn minderjarig dochtertje [A.] (OV [...]) zou u tevens in België vervoegd hebben.

*U verzocht, samen met uw zus [W.] en broer [A.], op 25 september 2015 **een eerste keer om internationale bescherming**. In hoofde van uzelf, alsook uw broer en zus, besliste de Commissaris-generaal op 19 januari 2017 tot weigeringen van vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de door het CGVS genomen beslissing op 2 oktober 2017.*

Uw minderjarig nichtje [A.] verzocht ondertussen op 20 juni 2017 om internationale bescherming in België. In haar hoofde besliste de Commissaris-generaal op 8 maart 2018 tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De weigeringsbeslissing genomen in hoofde van uw nichtje [A.] werd ondertussen in beroep bevestigd door de RvV, dit op 22 januari 2019.

Uw broer [A.], zijn gezin en uw zus [W.] keerden na de afwijzing van hun verzoeken vrijwillig terug naar Irak.

*Uzelf bleef in België met uw minderjarige kinderen en minderjarig nichtje en u verzocht op 18 juli 2018 **een tweede keer om internationale bescherming**. U haalde in het kader van uw tweede verzoek een vrees aan voor zowel uw familie, voornamelijk uw broer X, alsook de milities in Irak, die nooit zullen aanvaarden dat u werkzaam was in de prostitutie.*

Op 7 september 2018 besliste de Commissaris-generaal tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Het Commissariaat-generaal beschikt thans over informatie waaruit blijkt dat u zich, nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, vrijwillig tot de autoriteiten van uw eigen land wendde. In het licht van deze informatie dringt zich een herinoverwegingname van de u indertijd toegekende status op.

U werd op 5 maart 2025 uitgenodigd op het Commissariaat-generaal om bijkomend te worden gehoord aangaande de nieuwe informatie waarover het Commissariaat-beschikt.

U werd er tijdens het onderhoud op gewezen dat er informatie voorhanden is waaruit blijkt dat u zich tot de Iraakse autoriteiten wendde om nieuwe Iraakse identiteitsdocumenten aan te vragen, i.c. een paspoort, een nationale kaart alsook een uittreksel uit het burgerlijk register. Blijkt verder dat u effectief een nationale kaart, een uittreksel uit het burgerlijk register, beiden op uw naam, uitgereikt kreeg.

Tijdens het onderhoud verklaarde u niet naar Irak te zijn teruggekeerd. U gaf wel toe dat u zich tot de Iraakse ambassade in Den Haag heeft gewend om een nieuw paspoort aan te vragen. U zou dit paspoort nooit uitgereikt gekregen hebben omdat u niet over de nodige documenten beschikte. U ontkent verder ooit een nieuwe Iraakse identiteitskaart - nationale kaart - of uittreksel uit het burgerlijke register te hebben aangevraagd/verkregen. U haalde hierbij aan dat u in België problemen kende met een Iraakees en dit nadat u klacht tegen hem indiende omwille van strafbare feiten gepleegd tegen uw minderjarig nichtje [A.]. Daar u weigerde de klacht tegen hem in te trekken zou u bedreigingen ontvangen hebben van zijn familie die ermee dreigde 'dat u de gevolgen zou kennen'. Zijn familie in Irak zou tevens uw familie in Irak hebben lastiggevallen en erop aangedrongen hebben dat u de klacht zou intrekken en de zaak verder via stammenbemiddeling zou worden geregeld. U weigerde de klacht in te trekken. De betrokken Irakese man zou familie hebben die in Irak werkzaam is bij de overheid, waaronder een familielid werkzaam bij

de paspoortdienst. Volgend op uw klacht zou de Irakese man België ontvlucht zijn en bij verstek zijn veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf. Hij zou ondertussen in Engeland zijn opgepakt en daar in detentie zijn geplaatst. U vermoedt dat zijn familie nu, als wraak, bij de paspoortdienst in Irak nieuwe documenten, i.c. een Iraakse nationale kaart en een uittreksel uit het burgerlijk register, heeft aangemaakt en deze aan de Belgische autoriteiten heeft bezorgd om u hier, in het kader van uw procedure om internationale bescherming in de problemen, te brengen.

U volhardt dat u niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw vader zijn voormalige betrokkenheid bij de Ba'ath-partij. Uw familie in Irak kent tot op heden problemen omwille hiervan, alsook omwille van uw broers hun werkzaamheden bij het Iraaks leger, met sjiiitische militieleden. U haalt verder nog aan dat u voorheen in Irak, alsook in Syrië, werkzaam was als prostituee. U vreest eveneens de sjiiitische milities omwille van uw voormalige werkzaamheden.

In het kader van het onderhoud legde u nogmaals kopieën voor van de stukken die u al eerder voorlegde, i.c. een bewonerskaart (kopie), d.d. 14/11/2011, achter van de identiteitskaart van uw broer [A.] (kopie), bewonerskaart van uw broer [A.] (kopie), dd. 24/8/2011, voedselkaart op uw naam (kopie), nationaliteitsbewijs echtgenoot (kopie), d.d. 6/8/2001, nationaliteitsbewijs op uw naam (kopie), d.d. 28/3/2010, identiteitskaart op naam van uw dochtertje [R.] (kopie), d.d. 2010, identiteitskaart op naam van uw nichtje [A.], (kopie), d.d. 25/5/2015, huwelijksakte op naam van uzelf en uw voormalige echtgenoot, d.d. 14/11/2011, identiteitskaart echtgenoot (kopie), d.d. 3/6/2022.

Na het onderhoud maakte uw raadsman via mail nog volgende stukken over : correspondentie met de advocaat die uw nichtje [A.] bijstond in het kader van de strafrechtelijke procedure en het vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen aangaande de strafzaak.

B. Motivering

Niettegenstaande u op 22 oktober 2018 de vluchtelingenstatus werd toegekend, dient deze heden te worden opgeheven. Artikel 55/3 van Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1C (1) van het Verdrag van Genève houdt een persoon op vluchteling te zijn indien hij vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van zijn nationaliteit. Voor de toepassing van deze opheffingsgrond moet de vluchteling vrijwillig handelen, met zijn gedrag moet hij de intentie hebben om de bescherming van zijn nationale autoriteiten in te roepen en zijn gedrag moet daadwerkelijk resulteren in zo'n bescherming. De vluchteling verblijft buiten het land van nationaliteit. Een vluchteling die vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van zijn nationaliteit heeft niet langer nood aan internationale bescherming. Door vrijwillig de bescherming in te roepen van het land van nationaliteit toont de vluchteling aan dat hij niet langer in de onmogelijkheid verkeert beroep te doen op de bescherming van zijn autoriteiten (UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, December 2011, para. 118-119).

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er recent, nadat u hier de vluchtelingenstatus kreeg toegekend, nieuwe Iraakse documenten kreeg uitgereikt. Het gaat in casu om een aanvraag tot het verkrijgen van een Iraaks paspoort, d.d. 11.11.2020, een uittreksel uit het burgerlijk register, d.d. 2020 en een nieuwe Iraakse nationale kaart, d.d. 4.8.2021 (zie kopieën van deze stukken in uw administratief dossier).

Hieruit volgt dat allereerst duidelijk blijkt dat u zich vrijwillig wendde tot uw eigen autoriteiten. Uit wat hieronder volgt kan echter eveneens worden afgeleid dat u vervolgens persoonlijk en vrijwillig naar Irak bent teruggekeerd.

U werd op 3 februari 2025 opgeroepen om u op 5 maart 2025 aan te bieden op het Commissariaat-generaal om te worden gehoord inzake deze nieuwe informatie.

U gewezen op de informatie aangaande de nieuwe Iraakse documenten die werden uitgereikt, ontkende u eerst formeel ooit nieuwe Iraakse documenten te hebben verkregen. U heeft enkel uw oude documenten - de documenten waarover u beschikte toen u Irak indertijd verliet - en legde hiervan kopieën voor tijdens uw verzoeken in België. U kreeg nooit nieuwe Iraakse documenten uitgereikt (zie CGVS p. 4 en 5).

U werd er vervolgens op gewezen dat het CGVS in het bezit is van een kopie van een Iraakse nationale kaart op uw naam, d.d. 4.8.2021, een aanvraag voor het verkrijgen van een nieuw Iraaks paspoort op uw

naam, d.d. 11.11.2020, alsook een uittreksel uit het burgerlijk register op uw naam, d.d. 2020. U werd gevraagd dit te verklaren. U stelde vooreerst zonder meer het niet te weten (zie CGVS p. 8). U erop gewezen dat van u verwacht wordt dat u de waarheid vertelt, haalde u plots aan dat u, nadat u de oproeping kreeg om u aan te melden bij het CGVS in het kader van de herinoverweging van uw status, begon te denken wat er aan de hand was. U vervolgde dat u hier problemen kende met iemand, een Irakees. Uw nichtje [A.] zou hier in 2021 of 2022 het slachtoffer geweest zijn van bepaalde strafrechtelijke feiten waarna u klacht hebt ingediend tegen die man. Volgend op deze klacht zou u bedreigingen ontvangen hebben van een 'vrouw die u contacteerde met een Fins nummer'. U stelt dat zij de zus is van de Irakees tegen wie u klacht indiende. Ook uw familie in Irak zou over deze zaak zijn aangesproken. Er zou zijn aangedrongen de klacht in te trekken en het onderling via stammenbemiddeling te regelen. Indien u dit niet zou doen, zou u "de gevolgen ondervinden". U weigerde de klacht in te trekken. De beschuldigde zou ondertussen België ontvlucht zijn en werd geseind door Interpol. Inmiddels werd hij gearresteerd in Engeland en tot acht jaar cel veroordeeld. U vervolgde nog dat deze veroordeelde een familielid heeft die werkzaam is bij de dienst paspoorten in Irak en dat er, in uw naam, nieuwe Iraakse documenten werden aangemaakt om deze vervolgens over te maken aan de Belgische (asiel)autoriteiten om u in diskrediet te brengen en problemen te bezorgen omtrent uw procedure internationale bescherming hier (zie CGVS p. 8 en 9). U bleef met deze verklaringen nog steeds ontkennen zelf Iraakse documenten te hebben aangevraagd na uw aankomst en na het verkrijgen van internationale bescherming in België.

Nadat u verder tijdens het gehoor een kopie getoond werd van de aanvraag voor het verkrijgen van een nieuw Iraaks paspoort, kwam u op uw eerdere ontkenning terug, bevestigde u uiteindelijk en stelde u uitdrukkelijk 'Ja, het klopt'. U hierbij gevraagd wat er dan klopte, stelde u dat u een identiteitskaart nodig had en bewijzen aanvroeg. U dan uitdrukkelijk gevraagd wat u, naast het uittreksel uit het burgerlijk register, de Iraakse nationale kaart en de aanvraag voor het verkrijgen van een nieuw paspoort - de stukken waarvan het CGVS over kopieën beschikt - nog aanvroeg en/of verkreeg, stelde u dat dit alles is (zie CGVS p. 12 en 13). Met dit antwoord leek u aldus toe te geven dat u wel degelijk bovenvermelde drie documenten hebt aangevraagd. Echter, verder tijdens het onderhoud stelt u dan weer uitdrukkelijk dat u enkel een nieuw Iraaks paspoort heeft aangevraagd (CGVS p. 14). U er dan nogmaals op gewezen dat er zowel een aanvraag voor het verkrijgen van een paspoort, een uittreksel uit het burgerlijk register én een Iraakse nationale kaart werden uitgereikt, antwoordde u dan weer in niet mis te verstane bewoordingen dat u het uittreksel nodig had om uw nationale kaart te kunnen aanvragen (zie CGVS p. 15). Het hoeft geen betoog dat u met deze repliek opnieuw toegeeft wel degelijk al deze stukken te hebben aangevraagd. Gezien kopieën van deze stukken zich ook in uw dossier bevinden, kan niet anders dan besloten worden dat u deze ook kreeg uitgereikt niettegenstaande u uw verklaringen in dezer steeds wijzigd.

U dan gevraagd of hetgeen u eerder beweerde, namelijk dat u hier problemen kende met een Irakees en met zijn familie in Irak waarna zij, omdat u weigerde uw klacht tegen hem in te trekken, in Irak de documenten op uw naam lieten aanmaken om u te treffen, op de waarheid berustte, antwoordde u dat dit wel mogelijk is, alles kan (zie CGVS p. 16). U merkt nog op dat alles wat u vertelde over die Irakees en de bedreigingen die u ontving de waarheid betreft, u ontkende wel opnieuw dat u zelf het uittreksel uit het bevolkingsregister en de nieuwe nationale kaart aanvroeg én beweerde weerom dat zij - de familie van de Irakees met wie u problemen kent - dit konden aanmaken en dit deden om u te treffen (zie CGVS p. 16 en p. 17).

Uw verklaringen hieromtrent zijn geenszins éénduidig wat toch ten zeerste doet vermoeden dat u hier bepaalde zaken poogt te verbergen. Dat u bovendien, wanneer u er tijdens het onderhoud op werd gewezen dat het vermoeden ontstaat dat u informatie achterhoudt, niet de waarheid vertelt en het van belang is duidelijk zicht te krijgen op uw situatie, aangeeft dat u eerst wil weten welke documenten de 'protection officer' allemaal heeft van u (zie CGVS p. 14), doet eens te meer vermoeden dat u zaken onder de radar wenst te houden.

U volhardt verder gedurende het volledige onderhoud dat u nooit naar Irak bent teruggekeerd (zie CGVS p. 13). De aanvraag tot het verkrijgen van een nieuw Iraaks paspoort deed u bij de Iraakse ambassade in Den Haag, Nederland (zie CGVS p. 14). Wat de Iraakse nationale kaart en het uittreksel uit het bevolkingsregister betreft, beweert u, conform uw laatste versie van de feiten, dat deze door anderen aangemaakt werden om u hier in diskrediet te brengen (zie supra).

Dient echter te worden opgemerkt dat u, wat deze feiten betreft, niet verder komt dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. U maakte na het onderhoud via uw raadsman documenten over die aantonen dat (i) [A.] daadwerkelijk het slachtoffer was van strafbare feiten, en dit op

een moment dat zij nog minderjarig was, (ii) deze feiten werden gepleegd door de door u genoemde persoon, (iii) hij aanvankelijk bij verstek werd veroordeeld daar hij voortvluchtig was maar ondertussen werd opgepakt en in Engeland in detentie zit en (iv) hij tot een gevangenisstraf van acht jaar werd veroordeeld.

Deze feiten worden op zich dan ook niet betwist in voorgaande. Echter, dat de beklaagde (ondertussen veroordeelde) familie heeft in Irak die werkzaam is bij de paspoortdienst en dat deze 'als wraak en met het oog op het u in de problemen brengen omdat u weigerde uw klacht tegen deze persoon in te trekken', nieuwe Iraakse documenten op uw naam aanmaakte en aan de Belgische autoriteiten bezorgde, dat u ook hier bedreigd werd door de zus van de beklaagde/veroordeelde én dat ook uw familie in Irak werd benaderd door de familie van deze persoon, toont u op geen enkele manier aan en blijkt op geen enkele manier uit de door u, na het onderhoud en middels uw raadsman, overgemaakte stukken.

U bent ook niet in staat deze beweringen aan de hand van enig ander tastbaar en overtuigend begin van bewijs aan te tonen. Het mag hierbij overigens wel ten zeerste verbazen dat u van de bedreigingen en de problemen die u in de nasleep van uw klacht en de rechtszaak beweert gekend te hebben nooit ergens klacht heeft ingediend noch melding heeft gemaakt. U heeft evenmin ergens uw vermoeden geuit dat in uw naam Iraakse identiteitsstukken zouden zijn aangemaakt en uitgereikt. U zou dit alles enkel gemeld hebben aan de voogd van [A.] die u voorstelde dat ze bereid was met u mee te gaan naar de politie. U ging niet op haar voorstel in. U erop gewezen dat deze voogd u toch geen bescherming zou kunnen bieden, herhaalde u enkel dat u de voogd alles vertelde (zie CGVS p. 16, 17 en 21). Los van het feit dat ook dit loutere beweringen van uw kant zijn, mag het duidelijk zijn dat u hiermee geenszins een overtuigende verklaring weet te geven voor uw complete nalatigheid melding te maken van de problemen die u zou gekend hebben met de Irakese familie van de persoon tegen wie u hier klacht heeft ingediend. Dat u deze feiten nergens meldde, doet dan ook de nodige vragen rijzen bij de waarachtigheid van deze beweringen.

Blijkt overigens dat uw beweringen over het familielid van de hier veroordeelde persoon, diens werkzaamheden bij de paspoortdienst in Irak én zijn betrokkenheid bij het 'valselijk' aanmaken van documenten op uw naam, eveneens loutere beweringen en pure veronderstellingen van uw kant zijn. U gevraagd hoe u dit eigenlijk allemaal weet, moet u toegeven dat u het niet weet. Uw broer zou bezoek hebben gehad van het familielid werkzaam bij de paspoortdienst en u hiervan hebben ingelicht. Ook deze bewering kan u niet staven en bovendien kan uw broer bezwaarlijk als een objectieve informatiebron worden beschouwd. U verder gevraagd wat deze persoon precies zei aan uw broer, komt u niet verder dan op te merken dat er werd meegedeeld dat u de klacht moest intrekken en dat werd voorgesteld het verder via de stammen, via bemiddeling, te regelen. Nergens blijkt ook maar de geringste aanwijzing die uw beweringen als zou deze persoon valselijk identiteitsstukken op uw naam hebben aangemaakt kan staven. Uit uw verklaringen blijkt zelfs nog niet eens dat hiermee werd gedreigd (zie CGVS p. 18). Uit wat u verklaarde blijkt overigens ook duidelijk dat uw beweringen dat familie van de persoon tegen wie u hier een klacht indiende als wraak Iraakse documenten op uw naam aanmaakte niets meer zijn dan pure vermoedens. Ze maakten **mogelijks** de documenten aan. Alles kan, zij - die familie - kunnen dat aanmaken (zie CGVS p. 16 en 17). Het heeft er alle schijn van dat u uw eigen betrokkenheid bij het aanvragen van recente Iraakse identiteitsdocumenten, en uit wat verder zal blijken uw terugkeer naar Irak, poogt verborgen te houden en een verhaal - bestaande uit loutere beweringen en pure veronderstellingen - ophangt om het bestaan van de recent uitgereikte Iraakse documenten te proberen verklaren. Dit is niet ernstig en u kan hier geenszins overtuigen.

Gelet op de datum waarop uw nationale kaart en het uittreksel uit het bevolkingsregister werden uitgereikt - de nationale kaart dateert van 8 april 2021 en het uittreksel uit het bevolkingsregister dateert van 2020 - houden uw verklaringen overigens ook totaal geen steek. De hele zaak rond [A.] en uw daaropvolgende klacht waardoor uiteindelijk alles aan het licht kwam, dateert immers van medio 2021, zoals blijkt uit het voorgelegde vonnis van de correctionele rechtbank. De veroordeling door de rechtbank zelf dateert pas van 24 februari 2024. Het hoeft geen betoog dat het volstrekt geen steek houdt dat reeds vóór u klacht indiende en, mede op basis van uw klacht, de veroordeling werd uitgesproken, valselijk, en om u hier in diskrediet te brengen, documenten op uw naam zouden zijn aangemaakt.

Kan hier overigens nog aan toegevoegd worden dat uzelf nergens in het vonnis vermeld wordt noch blijkt dat u werd verhoord in kader van de zaak waarvoor u klacht zou hebben ingediend. Dat u effectief een klacht indiende omwille van de feiten waarvan uw nichtje het slachtoffer was, nochtans de trigger die, naar u beweert, de overige gebeurtenissen in gang zette, toont u aldus niet aan.

Gezien u er aldus geenszins in slaagt een aannemelijke verklaring te geven voor, noch aan te tonen dat, buiten uw weten/wil om in 2020 en 2021 nieuwe Iraakse documenten op uw naam werden uitgereikt, moet er worden vanuit gegaan dat u zich wel degelijk voor deze drie documenten persoonlijk tot de Iraakse autoriteiten heeft gewend om deze aan te vragen en uitgereikt te krijgen.

Wat de aanvraag voor het bekomen van een paspoort en het uittreksel uit het bevolkingsregister betreft, kan nog worden aangenomen dat u deze stukken ging aanvragen bij de Iraakse ambassade in Den Haag. Het feit terzijde gelaten dat u, wat het uittreksel uit het bevolkingsregister betreft, evenwel bleef volharden dat u dit niet zelf heeft aangevraagd en hiermee, gelet op wat voorafgaat, duidelijk verzaakt aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit wat verder volgt dat u intentioneel poogde de Belgische asielinstanties te misleiden door te volharden dat u nooit naar Irak bent teruggekeerd.

*Informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, toont immers aan dat een nationale kaart **enkel** in persoon én ter plaatse, i.c. in Irak, kan worden aangevraagd en verkregen. Gelet op (i) deze informatie en gezien (ii) er effectief een nationale kaart op uw naam werd uitgereikt, zoals blijkt uit de kopie in uw dossier én (iii) er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zouden valselijk in uw naam door iemand werkzaam bij de dienst paspoorten documenten zijn aangemaakt (zie supra), dient aldus te worden besloten dat u vrijwillig terugkeerde naar Irak én u er zich, minstens voor het verkrijgen van uw nationale kaart, wendde tot uw eigen autoriteiten in Bagdad.*

Het mag duidelijk zijn dat dit alles afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging ingeval van een terugkeer. Door het blijven ontkennen dat u bent teruggekeerd verzaakt u daarenboven aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust wat eens te meer een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van uw gehele geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve kan hier nog bijkomend volgende worden opgemerkt. U verklaarde voorheen Irak te zijn ontvlucht uit vrees voor vervolging en dit omwille van uw vaders voormalige betrokkenheid bij de Ba'ath-partij. Uw vader werd in 2005 vermoord. In de nasleep hiervan kenden u en uw familie in daaropvolgende jaren verschillende problemen. U en uw familieleden werden herhaaldelijk bedreigd en maakten verschillende incidenten mee. Uw familie in Irak kent tot op heden problemen, dit ook omwille van uw broers werkzaamheden bij het Iraakse leger. Echter, reeds in het kader van uw eerste verzoek werd door de Commissaris-generaal duidelijk en afdoende geoordeeld en gemotiveerd dat u er geenszins in geslaagd was het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde omwille van deze feiten aan te tonen.

Wat de moord op uw vader betreft, werd in het kader van uw eerste verzoek reeds uitdrukkelijk besloten dat er geen elementen werden aangereikt op grond waarvan kon worden besloten tot het bestaan van een actueel risico omwille van uw vaders voormalige Ba'ath-verleden en de moord op uw vader. Wat de problemen betreft die u en uw familie zouden gekend hebben met militieleden omwille van uw broers betrokkenheid bij het Iraakse leger, kon dan weer worden vastgesteld dat aan deze feiten geen geloof kon worden gehecht. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en geniet dan ook kracht van gewijsde. Het hoeft geen betoog dat het thans zonder meer blijven volharden in de problemen die u voorheen zou gekend hebben omwille van uw vader én uiten van bijkomende problemen die uw familie op heden nog zou kennen omwille van uw vader en uw broers werkzaamheden bij het Iraakse leger, niet kunnen volstaan om de eerdere bevindingen te weerleggen en actueel alsnog te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming omwille hiervan in uw hoofde.

De vaststelling dat u naar Irak terugkeerde bevestigt daarentegen eens te meer dat een vrees in uw hoofde niet kan worden weerhouden.

Dat u nadien, in het kader van uw tweede verzoek, werd erkend omwille van uw latere verklaringen - u haalde aan dat u voorheen zowel in Syrië alsook in Irak werkzaam was als prostitué en uitte in het kader van uw tweede verzoek een vrees voor de milities alsook uw familie, meer bepaald uw broer Ali, als zij ooit weet zouden hebben van uw voormalige werkzaamheden - moet dan weer worden gewezen op het volgende. Ook hier dient te worden herhaald dat uw eigen gedrag - u keerde wel degelijk terug naar Irak en uit niets blijkt dat u problemen kende - uw beweerde vrees tegenspreekt. Bovendien mag het duidelijk zijn dat, indien u daadwerkelijk volledig ter goedertrouw was en onwetend zou geweest zijn over het feit

dat u niet naar Irak mocht terugkeren, u uw terugkeer naar Irak wel degelijk zou toegeven én hieromtrent waarheidsgetrouwe verklaringen zou afleggen indien u thans effectief meent dat u nood heeft aan internationale bescherming en dit omdat u hetzij daadwerkelijk problemen kende bij uw terugkeer dan wel duidelijke indicaties heeft die deze vrees kunnen onderbouwen. Moet opnieuw worden vastgesteld dat het feit dat u blijft ontkennen en bijgevolg ook geen concrete elementen aanhaalt die uw vrees kunnen staven, weerom enkel het hierboven aangehaalde besluit dat het bestaan van een nood aan internationale bescherming niet is aangetoond, kan bevestigen.

Dat u voorheen werkzaam was als prostituée wordt op zich niet betwist, doch uit niets blijkt dat iemand in Irak hiervan op heden op de hoogte is. U heeft tot op heden contact met uw gehele familie in Irak, zo ook met uw broer Ali (zie CGVS 2de verzoek, d.d. 5.3.2025, p. 10). U verklaarde nochtans eerder dat u vooral uw broer Ali vreesde én u stelde voorheen bovendien geen contact meer met hem te hebben (zie CGVS 2de verzoek, d.d. 1.10.2018, p. 15). Nergens uit uw recente verklaringen blijkt dat het contact tussen u en uw familie, meer bepaald Ali, sinds uw gehoor in 2018 zou zijn hersteld, wat verder doet vermoeden dat u voorheen ook al geen correcte voorstelling maakte van de feiten/familiebanden. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat uw familie op heden weet heeft van uw voormalige werkzaamheden noch zijn er indicaties dat zulks thans, ruim 10 jaar na datum, alsnog aan het licht zou komen.

Dat verder anderen in Irak, waaronder militieleden, weet hebben van uw voormalige werkzaamheden blijkt ook uit niets. Bovendien, het feit dat u terugkeerde naar Irak, ondermijnt ook logischerwijs uw beweerde vrees omwille van uw voormalige werkzaamheden.

In het licht van al voorgaande dient dan ook te worden besloten dat er geen elementen door u werden aangereikt, noch voorhanden zijn op grond waarvan dient te worden besloten dat u indertijd toegekende vluchtelingenstatus niet mag worden opgeheven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke

schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegde tijdens het recente persoonlijk onderhoud betreffen allen documenten die u ook reeds heeft voorgelegd in het kader van uw eerdere procedures. Alle voorgelegde stukken werden dan ook reeds besproken en beoordeeld en geen van deze stukken kunnen een ander licht werpen op voorgaande appreciatie en vaststelling dat er geen elementen werden aangereikt of voorhanden zijn waaruit blijkt dat de u indertijd toegekende vluchtelingenstatus niet mag worden opgeheven. Deze stukken betreffen louter uw persoonsgegevens en deze van (een aantal van) uw familieleden en hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De stukken overgemaakt door uw raadsman na het onderhoud betreffen de rechtszaak rond uw nichtje Aylin en kunnen voorgaande appreciatie ook niet omvormen, zoals hierboven werd aangetoond.

Uw raadsman maakte na het onderhoud via mail, d.d. 18 maart 2025, ondermeer de opmerking over dat u tijdens het onderhoud meermaals aangaf u niet goed te voelen en stelde zich hierbij de vraag of u medisch wel in de mogelijkheid was adequaat toelichting te verschaffen. Tevens haalde hij in zijn schrijven aan medische stukken in bijlage aan zijn mail toe te voegen.

Hier kan volledigheidshalve het volgende worden aan toegevoegd. U verklaarde bij aanvang van het onderhoud dat het niet goed met u gaat, u in de war bent - u weet niet waarom u werd opgeroepen - en last heeft van stress, angst en hoge bloeddruk. U sliep ook niet daags voor het onderhoud (zie CGVS p. 1-3). Op het einde van het onderhoud gaf u nog aan veel medische problemen te hebben, i.c. hartkloppingen, problemen met uw rugwervel, uw nek, schouders en uw botten. U heeft ook last van uw oor waardoor u snel duizelig bent. U werd vorig jaar geopereerd aan uw oor (zie CGVS p. 24). U komt aangaande dit alles niet verder dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Niettegenstaande uw raadsman na het onderhoud nog een mail stuurde waarin werd aangehaald dat 'in bijlage medische attesten werden toegevoegd', bevatte deze mail geen enkele bijlage. De veelheid aan medische problemen waarmee u stelt te kampen, worden aldus op geen enkele manier gestaafd. Kan hier bovendien ook worden opgemerkt dat u bij aanvang van het onderhoud, wanneer u werd gevraagd hoe u zich voelde en werd gepolst of u in staat was deel te nemen aan het onderhoud, u zelf spontaan geen enkele melding maakte van deze veelheid aan medische klachten. Evenmin verduidelijkte u op welke manier deze aangehaalde medische problemen u zouden belemmeren in uw deelname aan het onderhoud. Dat uw raadsman zich op het einde van het onderhoud afvroeg of u wel in staat was deel te nemen aan het onderhoud, kan hier geen ander licht op werpen temeer daar zulks ook op geen enkele manier bleek doorheen het onderhoud zelf.

Niettegenstaande u dus op geen enkele manier de veelheid aan medische problemen waarmee u stelde te kampen, aantoonde, kan wel worden aangenomen dat het feit dat u bijkomend werd opgeroepen voor een onderhoud om uw status te heroverwegen de nodige stress met zich meebrengt. Hiermee werd doorheen het onderhoud dan ook rekening gehouden. U werd bij aanvang van het onderhoud duidelijk uitgelegd wat de bedoeling van het onderhoud was én hierbij werd meermaals duidelijk benadrukt dat de uitkomst van het onderhoud nog geenszins vaststond, dat het de bedoeling was om samen de situatie uit te klaren én u de mogelijkheid zou krijgen om de redenen aan te geven waarom uw status, naar uw mening, niet zou mogen worden ingetrokken of opgeheven. U werd voorts ook uitdrukkelijk meegegeven dat u, naast de pauze die sowieso zou voorzien worden, ten allen tijde zelf om een bijkomende pauze kon vragen indien u hier nood aan zou hebben alsook mocht aangeven indien de 'protection officer' iets kon doen om het onderhoud voor u zo comfortabel mogelijk te maken (zie CGVS p. 3 en 4). Er werden doorheen het onderhoud verschillende kleine pauzes voorzien. Zo werd voor het eigenlijke onderhoud startte, en nadat uw raadsman had aangegeven niet op de hoogte te zijn van de reden van het onderhoud en hierbij vroeg of hij nog even met u kon overleggen, deze kans geboden. Voorts werd een pauze voorgesteld toen u aangaf in de war te zijn en werd nog een bijkomende korte pauze voorzien toen u aangaf dat u zich duizelig voelde (zie CGVS p. 4, 9 en 14). Er werd tevens gepolst of u na de pauze in staat was om verder te gaan met het onderhoud, waarbij u aangaf dat dit het geval was (zie CGVS p. 9).

U werd tot slot op het einde van het onderhoud nog gevraagd of u nog iets wilde toevoegen of vragen en gaf uitdrukkelijk aan alle vragen en de tolk begrepen te hebben (zie CGVS p. 23). Er liggen aldus geen elementen voor waaruit blijkt dat u, omwille van de stress waar u mee kampt, en zelfs indien de veelheid aan andere medische problemen waarmee u stelt te kampen zouden vaststaan, quod non, niet in staat was deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht, van artikel 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 149 van de Grondwet.

Verzoekster betoogt dat niet voldoende gemotiveerd en niet overtuigend of concreet aangetoond werd hoe en wanneer zij de bescherming van de Iraakse autoriteiten zou hebben ingeroepen. Zij meent dat de beoordeling algemeen en abstract blijft en dat er een gebrek aan onderzoek is naar de context of omstandigheden waarin contact met de autoriteiten zou hebben plaatsgevonden nu het voor het CGVS blijkbaar volstaat om op basis van een loutere aanvraag van enkele documenten bij de Iraakse ambassade in Den Haag de vluchtelingenstatus op te heffen.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4 en 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt dat zij niet in staat gesteld werd om haar situatie voldoende toe te lichten en dat er geen rekening gehouden werd met de relevante contextuele elementen. Zij betwist uitdrukkelijk en formeel opnieuw de bescherming ingeroepen te hebben van haar land van nationaliteit. Zij erkent weliswaar zich gewend te hebben tot de Iraakse ambassade in Den Haag voor de aanvraag van enkele documenten, waaronder haar nieuw paspoort, maar preciseert dat zij dit nodig had om aan te tonen dat zij nog niet overleden is in het kader van een erfenisprocedure. Zij ontkent hiermee ooit naar Irak te zijn gereisd. Zij legt uit dat, omwille van haar historiek met prostitutie, haar familie haar tracht te bannen, zowel uit de familie als uit de erfenis en dat haar familie omwille daarvan voorhoudt dat zij overleden is. Haar vrienden en kennissen zouden haar aangeraden hebben om nieuwe identiteitsdocumenten aan te vragen omdat dit het snelste resultaat zou opleveren om de situatie op te lossen. Zij meent dat zij dit getracht heeft om dit zo kenbaar te maken ten aanzien van de commissaris-generaal. Ongeacht het bestaan van die identiteitsdocumenten, blijven volgens haar de redenen waarom zij de vluchtelingenstatus toegekend werd, bestaan. Zij wijst erop dat er nog steeds een actuele dreiging is omdat ze vernam dat haar oom A. bedreigd werd om de lopende correctionele procedure in te trekken naar aanleiding van de verkrachting van haar pleegdochter en nichtje A.. Daarnaast verwijst zij naar haar aanhoudende vrees voor de problemen met de milities gelinkt aan het Baath verleden van haar vader, zeker gezien zij als voormalig prostitué een verhoogd risico op vervolging loopt te meer nu haar familie zich tegen haar gekeerd heeft.

Zij bekritiseert het verhoor en stelt dat dit op een ontzettend hoog tempo verliep, dat zij geen voldoende kansen kreeg om haar verhaal in detail te vertellen en dat ze kampt met medische hartproblemen waardoor de intensiteit en de gespannen setting van het verhoor voor haar te hoog waren om op adequate wijze toelichting te kunnen verschaffen. Zij is de mening toegedaan dat haar onvoldoende waarborgen geboden werden en niet afdoende rekening gehouden werd met haar medische kwetsbaarheid.

In een derde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 6 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoekster betoogt dat zij sinds 2015 in België woont, dat zij hier sterke familiale en maatschappelijke banden opgebouwd heeft en dat de beslissing geen rekening houdt met de proportionaliteit van de maatregel. Zij wijst erop dat zij inmiddels een uitgebreide gezinsstructuur opgebouwd heeft in België, dat haar zoon F.B.H. de Belgische nationaliteit heeft en dat ze naast haar minderjarige kinderen ook een moeder is voor haar minderjarig nichtje en pleegdochter A., die integraal deel uitmaakt van haar gezin en die het slachtoffer was van verkrachting. Volgens haar kunnen de Iraakse autoriteiten onvoldoende garanties bieden om op afdoende wijze veiligheids- en menswaardige levensomstandigheden aan te bieden aan haar en haar gezin.

Volgens haar heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden met het feit dat er naar aanleiding van de verkrachting van A. in België een correctionele procedure lopende is en dat de aanwezigheid in België onmisbaar is teneinde een eerlijk proces te kunnen garanderen.

3. Nieuwe stukken

Op 9 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van november 2024;
- COI Focus *Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation*, mei 2024.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4.2. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3 en 55/5 van diezelfde wet op te heffen.

4.2.1. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (1), van het Vluchtelingenverdrag.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen."

Artikel 1, C, van het Vluchtelingenverdrag luidt als volgt:

"Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:

1. Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit; (...)"

Artikel 11, lid 1, onder a) van de Kwalificatierichtlijn weerspiegelt voormeld artikel 1, C, lid 1, van het Vluchtelingenverdrag. Het bepaalt dat de vluchtelingenstatus opgeheven wordt wanneer een persoon *"vrijwillig opnieuw gebruik heeft gemaakt van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit"*.

Er dient aldus te worden nagegaan of verzoekster vrijwillig wederom de bescherming inroept en gebruik maakt van het land waarvan zij de nationaliteit bezit, zijnde Irak.

4.2.2. De concrete toepassing wordt zowel in het handboek van UNHCR als in de praktische gids van EUAA toegelicht (UNHCR, *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status and guidelines on international protection under the 1951 convention and the 1967 protocol relating to the status of refugees* reissued geneva, van februari 2019, p. 30 en volgende; EASO, *Practical Guide on the Application of Cessation Clauses EASO Practical Guide Series*, november 2021, pagina 15 en volgende) en wordt hieronder besproken.

Artikel 11, lid 1, a) van de Kwalificatierichtlijn is alleen van toepassing indien de begunstigde van internationale bescherming de nationaliteit van het land van herkomst bezit, maar buiten dat land woont. Deze bepaling veronderstelt niet noodzakelijkerwijs dat de persoon is teruggekeerd naar zijn land van herkomst, maar voorziet in de opheffing van de internationale bescherming omdat hij/zij gebruik heeft gemaakt van de bescherming van zijn/haar land van herkomst, waarmee wordt aangetoond dat hij/zij niet langer bescherming nodig heeft van het land van asiel.

Hierbij is het van belang te onderlijnen dat het opnieuw gebruikmaken van de bescherming van het land van nationaliteit niet automatisch leidt tot een opheffing en dat er voldaan moet zijn aan volgende voorwaarden: (a) de begunstigde van internationale bescherming heeft vrijwillig gehandeld; (b) de handelingen van de begunstigde zijn ingegeven door de intentie om opnieuw gebruik te maken van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit heeft en (c) de begunstigde heeft effectieve bescherming gekregen.

Het dient benadrukt dat de handeling op zich niet automatisch tot opheffing leidt.

De begunstigde moet aldus uit eigen vrije wil hebben gehandeld en met het doel bescherming te zoeken en te verkrijgen. Als de begunstigde door omstandigheden buiten zijn macht om tot handelen is gedwongen, is niet voldaan aan het criterium van vrijwilligheid.

Uit de handelingen van de begunstigde moet ook blijken dat hij of zij van plan is opnieuw een beroep te doen op de bescherming van het land of de nationaliteit. De term "bescherming" omvat zowel diplomatieke bescherming als consulaire bijstand tegen vervolging of ernstige schade. De bescherming waarnaar wordt gestreefd, moet effectief zijn, aangezien loutere pogingen of mislukte verzoeken om bescherming door het land van nationaliteit niet tot opheffing leiden. In dit verband moet ook aandacht geschonken worden aan de verschillende omstandigheden en gradaties van dit 'opnieuw gebruik' aangezien incidenteel contact met de autoriteiten aanzienlijk verschilt van daadwerkelijk opnieuw gebruik, waarbij de begunstigde regelmatige en sterke banden met het land van nationaliteit heeft opgebouwd.

Gevallen waarin de consulaire autoriteiten documenten en certificaten verstrekken die de onderdanen van het land in het buitenland nodig kunnen hebben, zoals verlenging van paspoorten, geboorte- en huwelijksakten, legalisatie van diploma's, enz., kunnen worden onderzocht vanuit het oogpunt van hernieuwde bescherming.

Wat de afgifte van nationale documenten betreft, is de belangrijkste vraag waarom het document is verkregen of vernieuwd, samen met de persoonlijke omstandigheden van de begunstigde en de situatie in het land van herkomst. De afgifte of verlenging van nationale paspoorten kan bijvoorbeeld duiden op

de intentie om de normale betrekkingen met het land van nationaliteit te herstellen. Er kunnen echter gevallen zijn waarin het verkrijgen of verlengen van een nationaal paspoort niet impliceert dat de begunstigde opnieuw bescherming van het land van nationaliteit wil genieten. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer het nationale paspoort wordt aangevraagd door de autoriteiten van het gastland. Afhankelijk van de individuele omstandigheden en de intentie van de begunstigde kan contact met ambassades of consulaten met het oog op de certificering van academische documenten of het verkrijgen van kopieën van geboorte-, huwelijks- en andere akten al dan niet worden beschouwd als handelingen die de intentie inhouden om opnieuw gebruik te maken van de bescherming van het land van herkomst. In elk geval moeten de nationale autoriteiten het doel van het contact en/of de reis onderzoeken, aangezien de handeling, buiten de context, een verkeerde indruk kan wekken. Bovendien moet bij de beoordeling van elk contact met de autoriteiten van het land van herkomst rekening worden gehouden met de vraag of de persoon het doelwit is van statelijke of niet-statelijke actoren. In gevallen waarin bijvoorbeeld de begunstigde van internationale bescherming vreest voor vervolging door een gewapende groep, betekent het contact met de overheidsinstanties niet noodzakelijkerwijs dat de staat in staat of bereid is bescherming te bieden tegen de gewapende groep. De belangrijkste uitdaging in deze procedure is om te bepalen of de vluchteling met zijn of haar handelingen de intentie heeft gehad om opnieuw aanspraak te maken op de bescherming van het land van herkomst en of die bescherming daadwerkelijk door het land van herkomst zou worden geboden.

De praktische gids geeft in dit verband enkele niet-limitatieve voorbeelden van situaties die kunnen leiden tot een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus omdat die kunnen wijzen op het opnieuw aanspraak maken op bescherming (a) vrijwillige terugkeer/verblijf; (b) langdurig verblijf zonder zich te verbergen; (c) afgifte of verlenging van een paspoort; (c) afgifte van een administratief document; (d) het aanvaarden van een baan bij de autoriteiten van het land van herkomst en (e) frequent contact met nationale autoriteiten gedurende een bepaalde periode, op initiatief van de betrokkene. Daarnaast voorziet de EUAA ook in enkele praktische voorbeelden waarbij opheffing niet van toepassing is: (a) de persoon kan of heeft niet expliciet de wil getoond om opnieuw bescherming van het land van herkomst te genieten, bijvoorbeeld in het geval van een kind of wanneer een derde persoon zonder toestemming van de vluchteling om hernieuwde bescherming heeft verzocht; (b) de begunstigde heeft slechts incidenteel contact opgenomen, bijvoorbeeld om documenten aan te vragen voor gezinshereniging, paspoorten aan te vragen voor minderjarige kinderen, enz. en (c) de betrokkene heeft alleen contact opgenomen omdat dit absoluut noodzakelijk was, bijvoorbeeld om essentiële behandelingen te kunnen blijven krijgen.

4.2.3. De bewijslast ligt bij de commissaris-generaal. Het is de commissaris-generaal die moet aantonen dat de opheffingsgrond van toepassing is en dat aan de relevante criteria is voldaan. Het komt aan verzoeker toe om in het kader van het persoonlijk onderhoud, hieromtrent duiding te geven.

4.2.3.1. In het administratief dossier bevindt zich een kaart geldig van 4 augustus 2021 tot 3 augustus 2031, een formulier en een attest met vermelding van verzoeksters gegevens (AD CGVS, landeninformatie, stukken 1-3). De commissaris-generaal omschrijft deze documenten respectievelijk als volgt: een Iraakse nationale kaart, een aanvraag van een paspoort en een uittreksel van de burgerlijke stand.

Nu de commissaris-generaal geen vertaling bijvoegt van voormelde documenten, kan niet worden nagegaan wat de precieze aard is van de documenten en wat erin te lezen staat. Dit is nochtans noodzakelijk om te weten welke concrete stappen alsook de aard ervan die verzoekster ondernomen heeft en of dit beschouwd kan worden als een intentie om opnieuw aanspraak te maken op de bescherming van het land van herkomst en of die bescherming daadwerkelijk zou worden geboden.

4.3.2.2. De commissaris-generaal concludeert dat verzoekster vrijwillig teruggekeerd is naar Irak en dat zij er zich, minstens voor het verkrijgen van haar nationale kaart, gewend heeft tot haar eigen autoriteiten in Bagdad. De commissaris-generaal komt tot die vaststelling op grond van informatie toegevoegd aan het administratief dossier met name het vertaalde Noorse rapport Irak, *Civil registry, ID documents and passports*, 2 december 2024 (AD CGVS, landeninformatie). Hierin wordt inderdaad gesteld dat nationale identiteitskaarten in persoon moeten worden aangevraagd, daar vingerafdrukken genomen worden, er een foto wordt getrokken en de irissen worden gescand. Daarnaast stelt het rapport dat een aanvraag vanuit het buitenland niet mogelijk is (p. 18 en 20).

In dit verband wordt opnieuw vastgesteld dat bij gebrek aan vertaling van het document dat door de commissaris-generaal omschreven wordt als een Iraakse nationale kaart, niet nagegaan kan worden of het effectief een nationale identiteitskaart betreft zoals omschreven in voormeld rapport. De elementen in

het administratief dossier laten niet toe vast te stellen dat verzoekster werkelijk is teruggekeerd naar Irak, zoals geponeerd in de bestreden beslissing.

4.3.2.3. Voorts bevat het administratief dossier geen beslissing inzake de aanvraag die verzoekster zou hebben ingediend om een Iraaks paspoort te bekomen. Er zijn geen indicaties dat de Iraakse overheid ook effectief zou zijn overgegaan tot de afgifte ervan. In de bestreden beslissing wordt overigens ook louter melding gemaakt van een aanvraag. Er weze aan herinnerd dat ook dit document niet vertaald is terwijl het zicht hebben op de aard van het document onontbeerlijk is om de afweging te kunnen maken of dergelijke stap beschouwd kan worden als een intentie om opnieuw aanspraak te maken op de bescherming van het land van herkomst en of die bescherming daadwerkelijk zou worden geboden.

4.3.2.4. Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster in het kader van haar tweede beschermingsverzoek ingediend op 18 juli 2018, verklaard heeft dat zij voornamelijk haar familie vreest, namelijk dat ze zal worden gedood omwille van het werk dat zij deed als prostitué (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring volgend verzoek, 17.08.2018, punt 18). Het is dit volgend verzoek dat geleid heeft tot de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus. De redenen waarom verzoekster internationale bescherming werd toegekend wordt niet opgenomen in die beslissing. Gelet op de aard van verzoeksters verklaringen kan niet worden uitgesloten dat het contact dat zij zou gehad hebben met de Iraakse overheidsinstanties niet noodzakelijkerwijs betekent dat de Iraakse autoriteiten in staat of bereid zijn bescherming te bieden.

4.3.2.5. Ook al kan de commissaris-generaal op eerste zicht bijgetreden worden in de vaststelling dat verzoekster wijzigende en vage verklaringen aflegt omtrent de desbetreffende documenten vervat in het administratief dossier, zijn er in huidige stand van zaken onvoldoende elementen aanwezig die toelaten te besluiten dat verzoekster met haar handelingen de intentie heeft gehad om opnieuw aanspraak te maken op de bescherming van de Iraakse autoriteiten en of die bescherming daadwerkelijk zou worden geboden.

4.3.3. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet of artikel 1, C, (1) van het Vluchtelingenverdrag vervuld zijn.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 april 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO